

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 115/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. A. a H. A., obaja bytom B., zastúpených advokátom JUDr. M. Š., B., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 S 1/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. A. a H. A. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2009 doručená sťažnosť Ing. I. A. a H. A. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 S 1/2008 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli, že „*doručili Okresnému súdu Trnava dňa 29. 10. 2007 Žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Správy katastra T. zo dňa 17. 10. 2007, č. V-5142/2007. Sťažovatelia sa žalobou domáhajú preskúmania zákonnosti rozhodnutia Správy katastra T. o povolení vkladu vlastníckeho práva...“.*

Okrem dôvodov, na základe ktorých sa sťažovatelia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Správy katastra T. o povolení vkladu vlastníckeho práva, poukázali na to, že „*Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 06. 11. 2007, sp. zn.: 27 S/2/2007-27 postúpil vec Krajskému súdu v Trnave ako vecne a miestne príslušnému súdu. Spis bol doručený Krajskému súdu v Trnave dňa 03. 01. 2008 a bola mu pridelená spisová značka 14 S/1/2008.*

Sťažovatelia podľa ust. § 3 ods. 7 v spojení s ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. doručili predsedníčke Krajského súdu v Trnave, JUDr. M. U. dňa 27. 01. 2009 sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 S 1/2008. JUDr. M. U. konajúca v mene porušovateľa vec vybavila listom zo dňa 16. 02. 2009, č. Spr 66/09, ktorý nám bol doručený dňa 19. 02. 2009, a to tak, že sťažnosť sťažovateľov na prieťahy v konaní vyhodnotila ako dôvodnú.“.

Ďalej sťažovatelia uviedli: „*Porušovateľ vykonal prvý úkon smerujúci k vybaveniu veci až 21. 01. 2009, keď vyzval Správu katastra T., aby sa k žalobe sťažovateľov vyjadrila a predložila súdu originál spisového materiálu vo veci rozhodnutia č. V-5142/2007 zo dňa 17. 10. 2007, t. j. viac ako rok po začatí konania.“.*

S poukazom na to, že „*porušovateľ konal nielen v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (ust. § 6 a § 100 ods. 1), ale najmä svojím nekonaním porušil základné právo sťažovateľov na rýchly súdny proces, ktoré im priznáva čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“*, sťažovatelia navrhli ústavnému súdu, aby takto rozhodol:

„Právo Ing. I. A. (...) a H. A. (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským súdom v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 S 1/2008 porušené bolo.

Krajskému súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 S 1/2008 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

Ing. I. A. (...) a H. A. (...) priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 6.000,- € (slovom: šesťtisíc eur), ktoré je Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Okrem uvedeného sťažovateľa žiadali, aby im ústavný súd priznal aj úhradu trov konania v sume 455,25 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľov smerujúcom proti postupu krajského súdu, ktorým boli podľa nich spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 14 S 1/2008.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľov je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z posúdenia doterajšieho priebehu konania pred krajským súdom potom, keď mu Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 27 S/2/2007 zo 6. novembra 2007

ako súdu vecne a miestne príslušnému postúpil právnu vec sťažovateľov (žaloba bola podaná 29. októbra 2007). Spis bol doručený krajskému súdu 3. januára 2008.

Ďalší priebeh namietaného konania je opísaný v odpovedi krajského súdu zo 16. februára 2009 na sťažnosť sťažovateľov, v ktorej sa okrem iného uvádza:

„Dňa 21. 1. 2009 bola vyzvaná žalovaná Správa katastra T., aby sa k žalobe vyjadrila a predložila súdu originál spisového materiálu vo veci rozhodnutia č. V-5142/2007 vydaného dňa 17. 10. 2007. Napriek výzve súdu žalovaná strana do dnešného dňa požadovaný materiál nepredložila, ani sa k veci nevyjadrila.

Zároveň tunajší súd uznesením zo dňa 21. 1. 2009 pribral ako účastníka do konania i Č., a. s., (...) v SR so sídlom v B., ktoré uznesenie Vám bolo dňa 2. 2. 2009 doručené a súčasne bol z Vašej strany podaný návrh na zmenu účastníkov, o ktorom zatiaľ nebolo rozhodnuté.“

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže podľa štandardnej judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zohľadnil svoju doterajšiu judikatúru konštatujúc, že konanie na krajskom súde prebieha od 3. januára 2008, pričom sťažnosť na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bola ústavnému súdu doručená 27. marca 2009. Ústavný súd zastáva názor, že doterajšia dĺžka predmetného súdneho konania v okolnostiach prípadu nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľov.

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Ústavný súd zistil, že krajský súd po postúpení spisu od okresného súdu, ktorý mu bol doručený 3. januára 2008, prvý nasledujúci úkon vo veci vykonal až 21. januára 2009, t. j. po viac ako roku, avšak napriek tomu podľa názoru ústavného súdu sťažovateľmi namietaná nečinnosť krajského súdu sama osebe nedosahuje takú intenzitu, ktorá by zakladala možnosť, aby ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie dospel k záveru, že doba konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 14 S 1/2008 (presahujúca jeden rok) zasiahla z dôvodov, za ktoré nesie zodpovednosť krajský súd, samotnú podstatu a účel práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru takým závažným spôsobom, aby sťažnosť mohla byť prijatá na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03).

Pri uvedenom hodnotení ústavný súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že krajský súd 21. januára 2009, t. j. bezprostredne pred podaním sťažnosti na prietahy v konaní predsedníčke krajského súdu, realizoval dva procesné úkony.

Podľa vyjadrenia predsedníčky krajského súdu v odpovedi na sťažnosť na prietahy v konaní krajský súd v súčasnosti (t. j. po podaní uvedenej sťažnosti) posudzuje návrh sťažovateľov na zámenu účastníkov konania. Zároveň boli 3. apríla 2009 účastníci vyzvaní, aby sa vyjadrili, či súhlasia s prerokovaním veci bez nariadenia pojednávania.

V súvislosti s tým, že predsedníčka krajského súdu v odpovedi zo 16. februára 2009 na sťažnosť sťažovateľov uznala existenciu pletáhov a ospravedlnila sa za ne, ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre už uviedol, že skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na pletáhy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde), pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľov na ochranu ústavnosti uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že nič nebráni tomu, aby v prípade, ak krajský súd v ďalšom priebehu konania nebude postupovať efektívne a plynulo, sťažovatelia zvažili možnosť opätovného podania sťažnosti ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. apríla 2009